

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Loreta Juchniewicz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Dorota Łukasik

w obecności Prokuratora Prok. Rej.- P. Pasieki

po rozpoznaniu dnia 28 listopada 2013 r.

sprawy

osk. M. R. (R.)

s. W. i S. z domu S.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 lipca 2013 roku na trasie B. – S., kierował samochodem osobowym O. (...) o nr rej. (...) mimo orzeczonego przez Sąd i obowiązującemu zakazowi kierowania pojazdami mechanicznymi, a tym samym, nie mając uprawnień do kierowania nimi, będąc w stanie znacznej nietrzeźwości, określonej badaniem na 1,24 mg/l, w wyniku czego, jadąc przy tym z nadmierną prędkością do panujących na drodze warunków, utracił panowanie nad pojazdem i zjechał z jezdni do rzeki, uderzając w podporę mostu, w wyniku czego pasażerowie jadący bez zapiętych pasów bezpieczeństwa doznali obrażeń ciała, tj. W. S. – powierzchownych obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej i głowy z otarciem naskórka, powodujących naruszenie czynności narządów ciała na okres nie przekraczający 7 dni, D. R. – rany podudzia lewego, stłuczenia głowy i barki lewego, powodujących naruszenie czynności narządów ciała na okres nie przekraczający 7 dni, zaś K. K. (1) doznał obrażeń brzucha, powodujące rozerwanie śledziony, trzustki i krezki, krwotok do jamy otrzewnej i niedokrwienie narządów wewnętrznych, w wyniku czego zmarł,

tj. o przest. z art. 177 § 2 kk, art. 178a § 1 kk i art. 178a § 4 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

1. oskarżonego M. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 4 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art.178 § 1 kk w zw. z art. 177 § 2 kk przy zast. art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zawsze
3. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 24 lipca 2013 roku do uprawomocnienia się niniejszego wyroku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności

4. na podstawie art.47 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem nawiązki

5. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i opłat w sprawie, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa .

UZASADNIENIE

M. R. i K. K. (1) byli dobrymi kolegami. W dniu 16 lipca 2013 r. oskarżony M. R. wypił co najmniej 6 piw, następnie na prośbę K. K. (1) o godz. 17.00 zawiózł go do G., do bankomatu, po czym podwiózł do Ł., gdzie się rozstali. W Ł. K. K. (1) wypił 0,5 l wódki z A. S.. M. R. pojechał do S., gdzie wypił kolejne piwo, a następnie do samochodu oskarżonego dosiadł się jego brat D. R. z kolegą W. S. i wspólnie wrócili do Ł. po K.. W drodze powrotnej do S., w B. doszło do wypadku. Pasażerowie nie mieli zapiętych pasów bezpieczeństwa.

(dowód:

- zeznania świadka D. R. – k. 217,15

- zeznania świadka W. S. – k. 217–218;

- zeznania świadka A. S. – k. 120, 218,

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 41-44, 216-217,

- protokół oględzin miejsca wypadku drogowego wraz ze szkicem k. 5-7,

- materiał poglądowy – k. 121,

- zeznania świadka B. K. – k. 218)

O godz. 21:20 Komisariat Policji w G. został powiadomiony o zdarzeniu drogowym w B., gdzie samochód osobowy wjechał do rowu. Na miejscu okazało się, iż kierujący samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej (...) M. R. jadąc wraz z pasażerami D. R. - zajmującym miejsce obok kierowcy, W. S. i K. K. (1), jadąc z B. do S., nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, stracił panowanie nad pojazdem, w wyniku czego zjechał na lewą stronę jezdni i wpadł do przydrożnego potoku.

Przeprowadzone na miejscu badanie trzeźwości oskarżonego wykazało 1,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast u pasażera D. R. stwierdzono 0,36 mg/l. Pozostali pasażerowie ze względu na doznane obrażenia nie zostali poddani badaniu.

Badanie próbki krwi pobranej od oskarżonego M. R. w dniu 17 lipca 2013r. o godzinie 9.10 wykazało 0,8 ‰ alkoholu etylowego.

(dowód:

- protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym

– k. 2,3,13,14,

- protokół z pobrania krwi- k. 55,

- opinia z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego w próbce krwi

- k.54)

Na drodze, którą poruszał się swoim samochodem M. R. trwały roboty drogowe, występowały zwężenia jezdni, obowiązywało ograniczenie prędkości do 30 km/h. Oskarżony poruszał się z prędkością ok. 70 km/h. Droga w tym miejscu zabrudzona była ziemią i piaskiem, były ubytki w jezdni, auto wypadło z drogi wpadając do rzeki. Samochód uderzył w kamienie przy przejeździe mostu.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego ds. wypadków drogowych M. G. w samochodzie O. (...) stwierdzono wielokierunkowe uszkodzenia mechaniczne, które przystają do zaistniałego wypadku. Ponadto w samochodzie nie dopatrzonego się wad i usterek mogących mieć wpływ na zaistnienie i przebieg wypadku. Nie stwierdzono także uszkodzeń i niesprawności istniejących przed wypadkiem, które dyskwalifikowałyby pojazd pod kątem warunków technicznych dopuszczenia do ruchu.

(dowód:

- zeznania świadka D. R. – k. 15, 217
- wyjaśnienia oskarżonego – k. 41, 216-217,
- protokół oględzin miejsca wypadku drogowego wraz ze szkicem k. 5-7,
- materiał poglądowy – k. 121,
- opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych – k. 108-111)

Na skutek opisanego zdarzenia M. R. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, urazu wielonarządowego, stłuczenia płuca prawego, odmy i krwiaka jamy opłucnowej lewej, stłuczenia i skręcenia stawu kolanowego lewego.

(dowód: dokumentacja medyczna, karta informacyjna leczenia szpitalnego – k-33-37)

D. R. doznał obrażeń ciała lekkiego stopnia w postaci rany podudzia lewego, stłuczenia głowy i barku lewego, natomiast W. S. doznał powierzchownych obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej i głowy z otarciem naskórka. Jak wynika z opinii sądowno-lekarskiej sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii lek. A. B., obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres nie przekraczający 7 dni, co odpowiada kwalifikacji prawnej zgodnej z art. 157 § 2 kk.

(dowód: - karty informacyjne – k. 114-115;

- opinia biegłego sądowego – k. 123-124)

Ostatni z pasażerów- K. K. (1) - na skutek wypadku zmarł. Przeprowadzone w sprawie oględziny i sekcja zwłok wykazała, iż przyczyną zgonu K. K. (1) stały się obrażenia brzucha powodujące rozerwanie śledziony, trzustki i krezki, krwotok do jamy otrzewnej i niedokrwienie narządów wewnętrznych. Badania chemiczne krwi na zawartość alkoholu dało wynik 0,77‰.

Zdaniem biegłego, charakter, rozległość i lokalizacja obrażeń nie sprzeciwiają się przyjęciu, iż mogły one powstać w czasie i okolicznościach przyjętych w sprawie.

(dowód: protokół oględzin i otwarcia zwłok – k.62-64)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał przebieg wypadku drogowego w zakresie w jakim go pamięta. Przyznał, iż pomimo tego, że spożywał alkohol w dniu zdarzenia oraz pomimo obowiązującego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, zdecydował się prowadzić samochód. Przyznał również, iż nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, na drodze były dziury i piach.

Oświadczył, że pozostali pasażerowie byli świadomi tego, iż oskarżony był pod wpływem alkoholu, pomimo upomnień nie zapięli pasów bezpieczeństwa.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 41,44, 216-217)

M. R. był wcześniej karany sędownie: wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 13 kwietnia 2010 r. sygn. akt II K 136/10 został skazany za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł oraz orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Ponadto oskarżony wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 28 sierpnia 2012 r. sygn. akt II K 660/12 został skazany za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 178 a § 4 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat oraz orzeczony został środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Przed wypadkiem w dniu 16 lipca 2013r. oskarżony pracował w Niemczech. Z dniem 20 września 2013r. z oskarżonym rozwiązano umowę o pracę

(dowód: - odpisy wyroków – k. 29, 30

- dane o karalności – k. 152,

- wypowiedzenie umowy o pracę- k. 212-213)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle materiału dowodowego należy przyjąć, że wina i sprawstwo oskarżonego M. R. w zakresie przypisanego mu wyrokiem czynu, nie budzą wątpliwości.

Sąd, dokonując ustaleń faktycznych oparł się na zeznaniach bezpośrednich świadków zdarzenia, tj. W. S., D. R. oraz A. S., a nadto wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nadto Sąd oparł się na protokołach oględzin: z miejsca zdarzenia ze szkicem oraz pojazdów, dokumentacji fotograficznej w tym zakresie, opinii biegłego sądowego ds. wypadków drogowych, opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii oraz protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym oraz z pobrania krwi, jak też z opinii z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego w próbce krwi oskarżonego.

W zakresie ustalenia przyczyny zgonu K. K. (1) oraz charakteru obrażeń ciała odniesionych przez pokrzywdzonego Sąd oparł się na dokumentacji medycznej: protokole oględzin i otwarcia zwłok oraz opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej.

Na podstawie wyżej wymienionych dowodów Sąd przyjął sprawstwo oskarżonego w zakresie kierowania samochodem osobowym O. (...) o nr rej (...), mimo orzeczonego przez Sąd i obowiązującego zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi, a tym samym, nie mając uprawnień do kierowania nimi, będąc w stanie znacznej nietrzeźwości, określonej badaniem na 1,24 mg/l. Oskarżony, jadąc przy tym z nadmierną prędkością do panujących na drodze warunków, utracił panowanie nad pojazdem i zjechał z jezdni do rzeki, uderzając w podporę mostu, w wyniku czego pasażerowie jadący bez zapiętych pasów bezpieczeństwa doznali obrażeń ciała, tj. W. S. – powierzchownych obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej i głowy z otarciem naskórka, powodujących naruszenie czynności narządów ciała na okres nieprzekraczający 7 dni, D. R. – rany podudzia lewego, stłuczenia głowy i barku lewego, powodujących naruszenie czynności narządów ciała na okres nieprzekraczający 7 dni, zaś K. K. (1) doznał obrażeń brzucha, powodujących rozerwanie śledziony, trzustki, krezki, krwotok do jamy otrzewnej i niedokrwienie narządów wewnętrznych, w wyniku czego zmarł.

Wskazać należy, iż zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Analizując zachowanie oskarżonego od strony przedmiotowej stwierdzić należy, iż w dniu 16 lipca 2013 r., znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 1,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził na trasie z B. do S. samochód osobowy m-ki O. (...), pomimo orzeczonego przez Sąd wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2012 r. sygn. akt II K 660/12 i obowiązującego zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi.

Analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej, stwierdzić należy z kolei, iż oskarżony spożywając alkohol w dniu zdarzenia i to w znacznej ilości, zdawał sobie sprawę z tego, iż nie powinien jeździć pojazdem mechanicznym, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości, właściwie przez całe popołudnie i wieczór przemierzając się jako kierujący samochodem między miejscowościami, spożywając dodatkowo w międzyczasie alkohol i wożąc kolegów.

Wskazać również należy, iż na drodze, którą poruszał się swoim samochodem M. R. trwały roboty drogowe, zwężenia jezdni, obowiązywało ograniczenie prędkości do 30 km/h. Oskarżony poruszał się z prędkością ok. 70 km/h, choć wiedział jakie są warunki drogowe. Zdawał sobie sprawę z nadmiernej prędkości. Droga w tym miejscu zabrudzona była ziemią i piaskiem, były ubytki w jezdni. Ostatecznie auto wypadło z drogi wpadając do rzeki. Samochód uderzył w kamienie przy przepuszczeniu mostu.

W samochodzie nie dopatrzone są wady i usterek mogących mieć wpływ na zaistnienie i przebieg wypadku. Nie stwierdzono także uszkodzeń i niesprawności istniejących przed wypadkiem, które dyskwalifikowałyby pojazd pod kątem warunków technicznych dopuszczenia do ruchu. Jak wynika z opinii biegłego sądowego ds. wypadków drogowych w samochodzie O. (...) stwierdzono wielokierunkowe uszkodzenia mechaniczne, które przystają do zaistniałego wypadku.

Z dokumentacji medycznej oraz opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej wynika, że w wyniku zaistniałego wypadku D. R. doznał obrażeń ciała lekkiego stopnia w postaci rany podudzia lewego, stłuczenia głowy i barku lewego, natomiast W. S. doznał powierzchownych obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej i głowy z otarciem naskórka. Jak wynika z opinii sądowo-lekarskiej sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii, obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres nieprzekraczający 7 dni, co odpowiada kwalifikacji prawnej zgodnej z art. 157 § 2 kk. Natomiast wielonarządowe obrażenia, których doznał K. K. (1) – obrażenia brzucha powodujące rozerwanie śledziony, trzustki i krezki, krwotok do jamy otrzewnej i niedokrwienie narządów wewnętrznych – skutkowały jego zgonem.

W oparciu o zebrany i oceniony w sprawie materiał dowodowy należy stwierdzić, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 4 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk. Zgodnie z art. 177 § 2 kk jeżeli następstwem wypadku jest śmierć innej osoby albo ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Zgodnie z art. 178 § 1 kk sąd skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173, 174 lub 177 znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, orzeka karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę do górnej granicy tego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Zgodnie z przepisami art. 53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§ 1), § 2 stanowi zaś, że wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywacje i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw

przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Podkreślić należy, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym stanowi umyślne (tj. świadome działanie wbrew zakazowi) naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Alkohol u kierowcy pojazdu mechanicznego nie tylko obniża jego zdolności psychomotoryczne (zdolność postrzegania, reagowania itp.), ale także – czemu niejednokrotnie dał wyraz w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy – rozluźnia hamulce moralne, zwiększa pewność siebie, zuchwalstwo i zmniejsza obawę przed odpowiedzialnością karną za popełnione przestępstwo. Ponadto stan po spożyciu alkoholu lub nietrzeźwości stanowi jedną z podstawowych przyczyn wypadków w ruchu drogowym, w których zostają ranni lub giną inni użytkownicy drogi. Nie ulega wątpliwości, iż przestępstwa komunikacyjne popełnione zwłaszcza w stanie nietrzeźwości stanowią poważne zagrożenie społeczne. Tylko więc odpowiednio surowe potraktowanie oskarżonego – kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwym, będzie mogło czynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Podstawowym kryterium orzekania kary w ramach prewencji indywidualnej jest przede wszystkim osobowość sprawcy, a w szczególności stopień jego zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu a także relacja między charakterem popełnionego przez niego czynu a potrzebami w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.

Dlatego też, Sąd oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu M. R., wziął pod uwagę katalog okoliczności o tym decydujących, tj. rodzaj i charakter naruszonego dobra (ludzkie zdrowie i życie), a przede wszystkim charakter obrażeń odniesionych przez pokrzywdzonych (w przypadku K. K. (1) jego zgon), a także rodzaj naruszonych przez oskarżonego reguł ostrożności i stopień ich naruszenia (umyślnie). Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął też pod uwagę sposób i okoliczności jego popełnienia, tj. prowadzenie pojazdu pomimo obowiązującego zakazu, uprzednią karalność oskarżonego, znaczne przekroczenie dozwolonej prędkości, wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego.

Uznając oskarżonego M. R. za winnego przestępstwa 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 4 kk przy zast. art. 11 § 2 kk, Sąd na podstawie art. 178 § 1 kk w zw. z art. 177 § 2 kk przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożenie wyczerpujących wyjaśnień oraz wyrażenie przez oskarżonego skruchy i przeproszenie pokrzywdzonych.

Natomiast jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego, niefrasobliwe wożenie samochodem kolegów i brata przez całe popołudnie i wieczór pomimo świadomości własnej nietrzeźwości oraz fakt, iż oskarżony był już karany za przestępstwa z art. 178 a § 1 kk i art. 178 §1 i 4 kk, co świadczy o całkowitym lekceważeniu porządku prawnego oraz uprzednich orzeczeń sądu.

Z tego też względu orzeczona wobec oskarżonego kara musiała być surową, która pozwoliłaby mu na zrozumienie swojego postępowania, jak również stanowiąc dla niego odpłatę za czyny, których się dopuścił, a zwłaszcza powstrzymanie oskarżonego od popełniania nowych przestępstw.

Mając na względzie wskazane powyżej okoliczności obciążające, Sąd na podstawie art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zawsze, uznając, iż jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni swoją rolę, jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą pozbawionym wyobraźni, niezdyscyplinowanym oraz umyślnie naruszającym zasadę ruchu drogowego – tj. zasadę trzeźwości. Przepis § 3 tworzy obowiązek orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na zawsze. Jego przesłanką jest popełnienie przestępstwa spowodowania katastrofy w ruchu, jeżeli następstwem czynu jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo wypadku drogowego ze skutkiem śmiertelnym. Ta przesłanka musi wystąpić w każdym wypadku. Drugą jest znajdowanie się sprawcy w stanie nietrzeźwości lub zbiegnięcie

z miejsca zdarzenia. Zakaz ten ma charakter obligatoryjny. Orzekanie zakazu "na zawsze" należy wyklądać jako orzekanie go dożywotnio. Sąd nie znalazł przesłanek stanowiących wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, który przemawiałby za orzeczeniem tego środka w mniejszym wymiarze.

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 47 § 1 kk orzekł nawiązkę od oskarżonego M. R. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł. Art. 47 § 1 kk przewiduje bowiem możliwość orzeczenia przez Sąd nawiązki na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w razie skazania sprawcy za umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu albo za inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, a także w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355, jeżeli sprawca był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia. Rozstrzygnięcie to, zdaniem Sądu, zaakcentuje funkcje wychowawczą karania, spełniając w tym zakresie pożądaną społecznie rolę.

W ocenie Sądu tak wymierzona kara, wraz ze środkami karnymi, spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Odnośnie funkcji, jakie kara ma spełnić wobec oskarżonego, względy wychowawcze nie wyłączają funkcji represyjnej kary. Z kolei funkcja ogólna służyć ma umacnianiu w społeczeństwie poszanowania prawa i kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa, tzn. braniu pod uwagę społecznego odbioru kary, nieuchronności poniesienia odpowiedzialności karnej, pełniąc jednocześnie funkcję odstraszącą i mając na względzie interes osób pokrzywdzonych przestępstwem.

Tak wymierzona kara jest w ocenie Sądu karą należycie wyważoną i sprawiedliwą.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu M. R., w myśl art. 63 § 1 kk, okres tymczasowego aresztowania od dnia 24 lipca 2013 r. do uprawomocnienia się niniejszego wyroku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i opłat w sprawie, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.